

คำนำ

รายงานฉบับนี้ นางบุญรุ่ง ตันติราพันธ์ ตำแหน่งหัวหน้าสถานี
อนามัย เฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษา นวมินทราชินี ต.เขาคันทรง อ.ศรี
ราชา จังหวัดชลบุรี เป็นผู้จัดทำขึ้น เพื่อ สรุปผลการปฏิบัติงาน ในโอกาส ที่
ใช้วันลาพักผ่อนประจำปี ลาไปปฏิบัติงาน เป็นอาสาสมัครวัดไทยกุสินารา
เฉลิมราชย์ ประเทศอินเดีย ซึ่งได้มีการเปิด คลินิกรักษาคนไข้ ผู้ยากไร้ โดย
ไม่จำกัดเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ อันเป็นคลินิกที่พระธรรมทูต สถานทูต และพุทธ
บริษัทไทย ร่วมกันจัดตั้งขึ้น

ในการเดินทางไปครั้งนี้ ด้วยวัตถุประสงค์คือ ต้องการพัฒนาการมีจิต
อาสา มีความรัก ความเมตตา และได้ช่วยเหลือเกื้อกูล ต่อเพื่อนมนุษย์ โดย
ไม่จำกัดเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และ ต้องการฝึกฝนตนเอง ทางด้านการปฏิบัติ
ธรรมศึกษา เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิต และเรียนรู้ตนเองใจตนเอง และในฐานะเป็น
พุทธศาสนิกชน จึงปรารถนา ที่จะแสวงบุญ โดยการไปสังเวชนียสถาน
สำคัญๆของพระพุทธเจ้า เพื่อให้เกิดธรรมสังเวช อันเป็นผลดี ต่อการปฏิบัติ
ธรรมส่วนตัวต่อไป

จากการรับทราบข่าว การต้องการอาสาสมัครไทยของทางวัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์ จากทาง เว็บไซต์ www.Gotoknow.org ซึ่งคุณพลเดช วรรณัตถ์ อัครราชทูตไทยประจำกรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย เป็นผู้แจ้งข่าวว่า ทางวัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์ ได้มีการก่อตั้งคลินิก รักษาผู้คนในกุสินารา และใกล้เคียง รวมถึงการดูแลผู้เจ็บป่วย ขณะมาแสวงบุญ ที่เมืองกุสินารา ขณะนี้มีผู้มารับบริการแต่ละวัน ประมาณ ๑๕๐-๒๐๐ คน และคุณหมอที่นั่น ต้องมาคอยดูแล ผู้ที่มาแสวงบุญเจ็บป่วยอีกทั้งกลางวัน กลางคืน จึงเป็นงานที่ที่หนัก มีแพทย์เพียง สองคน และไม่ประจำอีกหนึ่งคน ไม่มีพยาบาล ดังนั้น ท่านพลเดช วรรณัตถ์และทางวัด จึงอยากให้มีโครงการขออาสาสมัคร หมอพยาบาล คนไทย ได้มาช่วยงานในระยะเวลา ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก คือ ตั้งแต่เดือนตุลาคม-เดือนมีนาคม ของทุกปี ข้าพเจ้าเกิดศรัทธา มีกุศลจิต จึงสมัครไปช่วยงานเป็นคนแรก และได้เป็นการนำร่องสำหรับอาสาสมัครคนต่อไป ในส่วนของค่าใช้จ่าย การเดินทางนั้น คุณพลเดช วรรณัตถ์ ได้ให้ความเมตตา ทำหนังสือ หนึ่งคนวาด หนึ่งคนแต่ง ออกจำหน่าย แก่สมาชิกใน Gotoknow และผู้ใจบุญ และได้มอบเงินทั้งหมดนี้ เป็นค่าใช้จ่าย ในการไปปฏิบัติงานแก่ข้าพเจ้า

รายงานฉบับนี้ จึงได้จัดทำขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ ในการศึกษา
ประสบการณ์ในการไปเป็นอาสาสมัคร ของข้าพเจ้า แก่ผู้มีจิตอาสา ที่จะไป
ช่วยงานวัดไทยในต่างแดนต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วัฒนศิริ
ที่อนุญาตให้ข้าพเจ้าเดินทางไปครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพลเดช วรรณ
จักร อัครราชทูตไทยประจำกรุง นิวเดลี ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ
ตลอดระยะเวลา ที่ข้าพเจ้าอยู่ในอินเดีย และสูงสุด กราบขอบพระคุณ ท่าน
เจ้าคุณพระราชาธิบดี ภูมิพัฒน์ เทวธัญญะ อดีตรองอธิบดีกรมการศาสนา
หัวหน้าคณะพระธรรมทูตไทยสายประเทศอินเดีย ที่ยินดีรับอาสาสมัคร
ไทยคนแรกคือข้าพเจ้า ให้ได้ปฏิบัติงานในคลินิกกุนาร และให้อาหารที่
พักอาศัย ตลอดจนอำนวยความสะดวก และคำแนะนำตลอดเวลาระหว่าง
ปฏิบัติงานที่อินเดีย

หากสิ่งที่ข้าพเจ้า ได้กระทำทั้งหมดด้วยความตั้งใจนี้ จะเกิดเป็นบุญกุศล
อันมหาศาล ข้าพเจ้าขอถวายบุญกุศลนี้ เป็นพุทธบูชาแด่องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ถวายเป็นพระราชกุศลแด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
องค์พระประมุขของไทย ขอมอบอุทิศบุญกุศลนี้เป็นการตอบแทนความ
กตัญญูแด่พ่อแม่ครูบาอาจารย์ และแด่กัลยาณมิตรทุกท่าน ที่มีส่วน
สนับสนุน และเป็นกำลังใจ ให้การปฏิบัติงานบุญครั้ง ให้สำเร็จลุล่วงไป
ด้วยดี

ทุกประการ

ขอให้ผลบุญนี้ จงเป็นพลังดีที่เป็นสมบัติของโลก และกระทบให้เกิดพลังดี
ต่อไป และขออานิสงส์นี้ จงเป็นภาระบ่วงจัญ ให้เป็น นิพพานะ ปัจจะ โย
โห ตุ แก้วเจ้า และผู้มีส่วนทุกท่านเทอญ

บุญรุ่ง ตันติราพันธ์

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ประวัติความเป็นมาของกุสินาราศลินิก

กุสินาราศลินิกก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม ค.ศ 2000 เพื่อเฉลิมฉลองเนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 12 สิงหาคม มหาราชินี ซึ่งในโอกาสนั้น สถานเอกอัครราชทูต ณ นิวเดลี โดยเอกอัครราชทูตวรรษชัย ทวีศรี (ในขณะนั้น) วัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์และมูลนิธิ Harnam Singh Harbans Kaur Charitable Trust New Delhi ได้ร่วมกันตั้งขึ้นในบริเวณวัดไทยกุสินาราเพื่อให้การรักษายาบาลแก่คนยากจนในท้องถิ่นกุสินาราและรอบข้าง ซึ่งที่ผ่านมา 6 ปี ปราบกฐว่าคลินิกกุสินาราได้ให้การรักษายาบาลคนป่วยไปแล้วกว่า 2 แสนคน รวมทั้งผู้แสวงบุญจากทุกประเทศที่ไปเยือนกุสินารา

ต่อมาเมื่อเห็นประโยชน์ของการให้บริการดังกล่าว ผู้ร่วมก่อตั้งก็ได้
จัดสร้างอาคารคลินิกใหม่เพื่อรองรับผู้ป่วยได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งในวันที่ 1 มีนาคม
2005 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จแทน
พระองค์เป็นประธานวางศิลาฤกษ์อาคารคลินิกหลังใหม่ ซึ่งคาดว่าจะการ
ก่อสร้างจะแล้วเสร็จภายในปี 2009 และล่าสุด เมื่อวันที่ 2 พ.ค. 2007 ที่
ผ่านมา ประธานาธิบดีอินเดียได้ให้เกียรติไปทำพิธีเปิดห้องตรวจรักษาที่
สร้างเสร็จในชั้นแรกอย่างเป็นทางการ นับเป็นความสำเร็จที่น่าชื่นชม
แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลอินเดียได้ตระหนักถึงบทบาทของพระธรรมทูตไทย
และงานของคนไทยที่ดำเนินการผ่านวัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์เป็นอย่างมาก
ปัจจุบันมีพระราชรัตนรังษี ประธานสงฆ์ เป็นผู้นำศรัทธาก่อสร้าง
มีพระครูปลัด ดร.คมสรณ์ คุตตมฺโม เป็นผู้อำนวยการดูแลและบริหาร

คลินิกแห่งนี้เป็น การสร้างเพื่อเป็นพุทธอนุสรณ์แห่งการประชวร
หนัก ด้วยพระปรีชาญาณของพระพุทธองค์ ก่อนการเสด็จดับขันธปริ
นิพพาน ณ กุสินารานคร ทั้งยังเป็นเสมือนสะพานบุญเชื่อมความสัมพันธ์
ระหว่างไทยกับอินเดียที่ควรจะได้รับ การสนับสนุนต่อไป

ปัจจุบันคลินิกมีแพทย์ 2 คน เภสัชกร 3 คน ผู้ช่วยพยาบาล 1 คน ซึ่ง
เป็นชาวอินเดีย ประจำอยู่ (ยังไม่มีนางพยาบาล) ซึ่งไม่เพียงพอต่อความ
ต้องการและจำนวนผู้มาใช้บริการ ทั้งนี้ คลินิกคิดค่ารักษาพยาบาลเพียง 8
รูปี หรือถ้ายากจนไม่มีเงิน ก็ไม่คิด และเปิดรักษาฟรีในทุกวันพระสำหรับเด็ก
อายุต่ำกว่า 8 ปี และผู้สูงอายุเกิน 60 ปี โดยเฉลี่ยจะมีคนไข้มาทำการ
รักษาประมาณวันละ 150 -200 คน

การไปเป็นอาสาสมัครช่วยงานที่คลินิกกุสินาราคือเป็นงานมหากุศล สำหรับอาสาสมัครจากประเทศไทยซึ่งคงไม่ใช่งานสบายเลย แต่ถือว่า ต้องไปสร้างบุญบารมีในแดนพุทธภูมิ ไปเห็นและสัมผัสกับวิถีชีวิตของคน อินเดียที่ยากจนและได้เรียนรู้สาระของชีวิตที่มีคุณค่า

โครงการส่งอาสาสมัครหมอ/พยาบาลไปช่วยคลินิกกุสินารานี้ เป็น โครงการเล็กๆ ที่เกิดขึ้นอย่างอัศจรรย์ใน www.GotoKnow.org ทำให้มีการจัดพิมพ์หนังสือ "หนึ่งคนवाद หนึ่งคนแต่ง" จำหน่ายเพื่อนำรายได้ไป ใช้เป็นค่าเครื่องบินและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นสำหรับอาสาสมัครในการไป ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เท่านั้นโดยไม่มีอะไรตอบแทนทั้งสิ้น นอกจากบุญ และผลบุญ ที่ อาสาสมัครหรือผู้ที่ทำบุญส่งอาสาสมัครไป จะได้แน่นอนก็คือ อนิสงส์ แห่ง พระพุทธพจน์ ที่ตรัสว่า อโรคยา ปรมมา ลา ภา ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ ในชาตินี้และทุกๆ ชาตินั้นเอง

ด้วยความปรารถนาดี

(คัดลอกมาจากบันทึกคุณพลเดช วรจักร <http://gotoknow.org/blog/poldejw/152708>)

หมายเหตุ ปรับปรุงข้อมูลด้านบุคลากร

ตารางปฏิบัติงาน

กิจกรรมประจำวัน ของอาสาสมัครช่วยงานวัดไทยกุสินาราศลินิก

เวลา ๐๖.๐๐ น. สวดมนต์ทำวัตรเช้าปฏิบัติธรรม

เวลา ๐๗.๐๐ น. รับประทานอาหารเช้า

เวลา ๐๙.๐๐ น. ปฏิบัติงานที่คลินิก ตรวจรักษาคนไข้

เวลา ๑๑.๓๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐ น. ปฏิบัติงานที่คลินิก ตรวจรักษาคนไข้

เวลา ๑๖.๐๐ น. เลิกงาน กลับที่พัก

เวลา ๑๙.๐๐ น. สวดมนต์ทำวัตรเย็น และปฏิบัติธรรม

***** คลินิกหยุดวันจันทร์ *****

สรุปผลการปฏิบัติงาน

ณ กุสินาราคลินิก ประเทศอินเดีย

ระหว่างวันที่ ๑๓ มีนาคม - ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑

เริ่มออกเดินทางจากประเทศไทย วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๒.๐๐ น. ถึงเมืองพุทธคยา ประเทศอินเดีย เวลา ๑๓.๕๐ น. (เวลาท้องถิ่น) ประเทศอินเดีย เวลาช้ากว่าประเทศไทย ๑.๓๐ ชั่วโมง พักอยู่วัดไทยพุทธคยา เป็นเวลา ๖ วัน ได้เดินทางไปสักการะสังเวชนียสถานสำคัญในเมืองนี้ เช่น มหาวิหารเจดีย์พุทธคยา ซึ่งเป็นสถานที่ที่พระพุทธองค์ตรัสรู้ ได้สักการะ มุละ คันธะ กุฎี ฌ ยอดเขาคิชฌกูฏ และสถานที่สำคัญในพุทธประวัติ ที่เมืองราชคฤห์

ต่อมาวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๑ เดินทางโดยรถยนต์พร้อมพระราชรัตนรังษี เจ้าอาวาสวัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์ ที่ได้เมตตามารับไปยังวัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์ รัฐอุตตรประเทศ สาธารณรัฐประเทศอินเดีย ใช้เวลาเดินทาง ๑๐ ชั่วโมง

การมาปฏิบัติงานในวัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์ ประเทศอินเดีย ในกุสินาราคลินิก ที่ซึ่งเป็นสถานที่ที่พระธรรมทูต สถานทูตและคนไทย ร่วมกันสร้างไว้ ให้บริการรักษา แก่ผู้เจ็บไข้ได้ป่วย ในบริเวณใกล้เคียง เป็นการสงเคราะห์ช่วยเหลือและสร้างความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศไทย-อินเดีย

ในช่วงเทศกาล การท่องเที่ยว แสงบุญจะมีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก เดินทางมาพักวัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์ และโรงแรมใกล้เคียง จำนวนมาก วันละหลายร้อยคน จึงมีนักท่องเที่ยว เจ็บป่วย ก็ได้มารับการรักษา ที่ คลินิก ทั้งในและนอกเวลาแห่งนี้ บางครั้งถ้า ดีมากๆ มีคนไข้ ก็จะใช้โทรศัพท์ตาม แพทย์มารักษา ที่วัด หรือเมื่อคลินิกนอกเวลาปิดแล้ว ก็จะให้แพทย์ มา ให้บริการในวัดแทน จนถึงสี่ทุ่ม

การได้ไปเป็นอาสาสมัครไทยคนแรก เพื่อช่วยงานที่คลินิกนี้ เป็นการมา ช่วยแพทย์ ในการตรวจรักษาคนไข้ มาเรียนรู้วิถีชีวิต ตลอดจนงานด้าน สาธารณสุข ของอินเดีย นอกจากนี้ ยังเรียนรู้ในการฝึกตน ให้รู้จักการ ทำงานกับผู้อื่น ที่ต่างท้องถิ่น ต่างวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังได้ ช่วยเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ประเทศไทยด้วย และเป็นการสร้างเสริม คุณธรรมให้แก่ตนเอง

ผู้มารับบริการ ส่วนมากเป็นประชาชนในกุสินารา ที่มีฐานะค่อนข้าง ยากจน การเดินทางด้วยเท้าเป็นหลัก บางบ้านอาจมีมอเตอร์ไซด์มารับส่ง แต่เป็นจำนวนน้อย โรคที่พบมาก ก็คือโรคทางเดินหายใจ โรคผิวหนัง ที่มี ยุง แผลงกัดตามร่างกาย นอกจากนี้ ก็มีโรคทางระบบกล้ามเนื้อ ปวดเมื่อย ตามร่างกายเป็นต้น เพราะอาชีพที่ทำเกษตรกรรม เป็นหลัก

โรคเรื้อรังเบาหวาน ความดัน เเท้ที่สังเกต มีจำนวนน้อยมาก อุบัติเหตุ
 บาดเจ็บก็พบน้อย ส่วนโรควิตกกังวล ก็มีจำนวนพอสมควร แต่ไม่มากนัก
 คนไข้เฉลี่ย วันละ ๗๐ – ๑๐๐ คน เสียค่ารักษา ๘ รૂปี ทุกโรค ในวันพระจะ
 ให้บริการผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปและเด็ก อายุต่ำกว่า ๘ ปีลงมา ฟรี ทำให้แต่ละ
 ครอบครัว นำบุตรหลานและผู้สูงอายุ มารักษาจำนวน มากขึ้น ทำให้ยอด
 คนไข้สูงถึง ๒๐๐ คนขึ้นไป

ยาที่จ่ายให้คนใช้นั้น ประมาณ ๓ วัน ซองที่ใช้ใส่ยา เป็นซองกระดาษสี
 น้ำตาล ขนาดกว้าง ๒ นิ้ว ปากเปิด ไม่มีการพิมพ์รายการใช้ ช่างซอง เมื่อ
 ใส่ยา แล้วจะมีการอธิบายกันอย่างชัดเจน ใช้วาจรูปเม็ดยา แทนขนาดการ
 กิน อาจเป็นเพราะคนไข้เหล่านี้ ไม่มีความรู้ ยากจน มิได้รู้หนังสือ ก็ถือว่า
 เป็นการปรับการให้บริการที่ ใช้การพูดอธิบายกันจนเข้าใจ แทนการสื่อกัน
 ด้วยตัวอักษร

จะมีแพทย์ผู้หญิง มาตรวจโรคเฉพาะของสตรี ครึ่งวัน แต่ไม่ทุกวัน
 มีการนำคอมพิวเตอร์ มาใช้ในการเก็บข้อมูล การใส่ยา และรายงานยอด
 คนไข้

แผนกทะเบียน มีการทำ O.P.D ทุกราย เพื่อบันทึกประวัติผู้มารับบริการ
 เหมือนของไทย

เวลาตรวจรักษา แพทย์ จะมีการ สอบถาม เป็นกันเองกับคนไข้ดีมาก เอาใจ ใส่ และมีการสอนและให้สุขศึกษา การปฏิบัติตัว เช่น การกายบริหาร การ ปฏิบัติตน สังเกตว่า แพทย์จะให้เวลา กับคนไข้พอสมควร และหาก ต้องการ ตรวจเพิ่มเติมทาง Lab ,X-Ray ก็เขียนใบสั่ง ให้ ไปตรวจเอกชน และนำ ผลมาให้ ในคราวต่อไป

ในส่วนของอาสาสมัครนั้น แพทย์ได้ให้ตรวจร่างกายคนไข้ เช่น วัดความดัน ฟังปอด ตรวจร่างกาย ตามที่คนไข้มีอาการ ตามหลักวิชาชีพที่เรียนมา เพื่อวินิจฉัยโรค และท่านก็จะตรวจซ้ำ ในกรณี ไม่แน่ใจ ทำให้เกิดการเรียนรู้ ร่วมกัน ระหว่างอาสาสมัครไทย และแพทย์อินเดีย โดยใช้ศัพท์แพทย์ ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ต่อจากนั้นจึงค่อยฝึกพูด ฟัง ภาษา อินเดีย -ไทย ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนกัน โดยใช้ทับศัพท์ เขียนเป็นภาษา อังกฤษ และอธิบายคำ เหล่านั้นด้วยภาษาอังกฤษเช่นกัน

เนื่องจากกุสินาราคลินิก กำลังขยาย รองรับนักท่องเที่ยวที่เจ็บป่วย ใน เดือนตุลาคมนี้ เพื่อให้มีการพักค้างได้ จึงมีส่วนในการ คิดรายการอุปกรณ์ เครื่องใช้ ที่จะต้องมี ในสถานพบาลต่อไป และช่วยวางระบบ การ ดำเนินงานบางส่วน ไว้ให้แก่ทางวัด เพื่อประโยชน์ ในการจัดเตรียมสถานที่ ต่อไป

ได้รับการประเมินจากนักท่องเที่ยว และท่านเจ้าคุณพระราชรัตนรังษี รวมทั้งท่านพระอาจารย์พระครูปลัด ดร.คมสรณ์ กุตตชมุโฆ ผู้อำนวยการสถานพยาบาลแห่งนี้ ว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะการสื่อสารระหว่างหมอมออินเดียและคนไข้ไทย(นักแสวงบุญ) เป็นอุปสรรคอยู่บ้าง และที่เห็นได้ชัดคือ ความอบอุ่นใจ ที่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะคนไทยชื่นชอบที่มีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขไทยดูแลประสานความเข้าใจให้เป็นอย่างดี และทางวัดได้ออกหนังสือขอบคุณมายังหน่วยงานของข้าพเจ้า ทั้งระดับอำเภอ จังหวัด และกระทรวงสาธารณสุข

ในความคิดส่วนตัวของการไปเป็นอาสาสมัครครั้งนี้ ข้าพเจ้าถือว่า ได้ทำหน้าที่ที่ดีที่สุด ของคนไทยคนหนึ่ง ทั้งการได้เชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ในคลินิก และประชาชนที่มาตรวจรักษา ทำให้ได้ศึกษาสภาพความเป็นจริงในวิถีชีวิตของคนไข้ การสาธารณสุขที่ยังมีความเจริญน้อยกว่าของเราในชนบท แต่ก็มี การดูแลกัน ด้วยความเอื้ออาทร ระหว่างหมอมอ และคนไข้ ที่มากกว่าเคยเห็นมา

นอกจากนี้ ยังได้ปฏิบัติกิจวัตร ของฆราวาสชาวพุทธ เต็มรูปแบบ ทั้งการปฏิบัติธรรม และการศึกษาพุทธประวัติ จากการแสวงบุญ

นับเป็นประสบการณ์ ที่มีค่า ครั้งหนึ่งในชีวิต และเป็นคนไทยคนแรก
ที่มาเป็นอาสาสมัครด้านการแพทย์ ช่วยสร้างความสัมพันธ์ และการเข้าใจ
กันดียิ่งขึ้น ระหว่างประเทศ อินเดีย-ไทย การได้มาเห็นสังขธรรม
เกี่ยวกับความเป็นอยู่อย่างพอเพียง พึ่งตนเอง และอยู่อย่างธรรมชาติ ที่
ก่อให้เกิดสุขได้ และมีความยั่งยืนต่อการรักษาวัฒนธรรม ยาวนาน ถึงสี่พัน
ปี

ข้าพเจ้าปฏิบัติงานจนถึงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ จึงเดินทางกลับสู่
ประเทศไทย เวลา ๒๐.๓๐ น. โดยสวัสดิภาพ

ความในใจของอาสาสมัครคนแรก

ที่จริงแล้วผู้เขียนก็เป็น ผู้หญิงธรรมดาคนหนึ่ง ไม่มีประวัติศาสตร์ชีวิตอะไรน่าสนใจนัก เป็นข้าราชการระดับ ๗ เป็นหัวหน้าหน่วยงาน ด้านสาธารณสุข ดูแลประชากร ในตำบลเล็กๆ ประมาณ แปดพันกว่าคน

ชีวิตประจำวัน ก็จะมีแต่เรื่องซ้ำๆกัน ดูแลคนตั้งแต่ เกิด อ้อ ตั้งแต่ก่อนเกิด (อยู่ในท้อง) ดูแลยามที่เขาแก่ เจ็บ และตาย ก็ยังต้องไปพลิกชั้นสูตรศพ รับรองการตายให้

ต่อมาได้มีโอกาสปรับตัวให้อยู่กับยุคสมัยใหม่ สามารถเรียนรู้ คอมพิวเตอร์ ใช้อินเตอร์เน็ต จนมีบล็อกไว้เขียนบันทึกเรื่องราวของตนได้ คือเว็บ www.gotoknow.org/tantirapan ผู้เขียนเริ่มมีเพื่อน มีกัลยาณมิตร ที่ติดต่อสัมพันธ์กันโดยมิเคยพบตัวตน และได้นำผู้เขียนไปสู่การเปลี่ยนแปลงของชีวิตครั้งยิ่งใหญ่ การเดินทาง ไปยังต่างบ้าน ต่างเมือง ไปทำสิ่งที่ไม่นึกว่าจะได้ทำ และอาจเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนัก ในการตัดสินใจไป

จึงขอบันทึกเรื่องราว เหตุผลของคนจะไปเป็นอาสาสมัคร ช่วยงานวัดไทย กุสินาราเฉลิมราชย์ไว้ให้ได้ทราบทั่วกันค่ะ

นางบุญรุ่ง ตันตราพันธ์

หัวหน้าสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษา นวมินทราชินี

ด.เขาคันทรง อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี

เหตุผลที่ใช้เป็นตัวตัดสินใจ สมัครไปเป็นอาสาสมัครช่วยงานที่กุสินาราศลิมคลินิกครั้งนี้ มีเพียงสองประการ คือเหตุผลทางโลก และเหตุผลทางธรรม ซึ่งมีรายละเอียดลงไปจะได้บันทึกไว้ เมื่อเห็นเป็นประโยชน์ เป็นโอกาส ผู้เขียนจึงตัดสินใจ เป็นการสมเหตุ สมผล ที่คนๆหนึ่ง จะสามารถพึงกระทำได้ ทั้งในฐานะมนุษยโลก ในฐานะคนไทยคนหนึ่ง และส่วนตัวที่สุดคือ ในฐานะพุทธศาสนิกชนที่ดีคนหนึ่ง

เหตุผลที่กล่าวถึง ก็ง่ายๆ ไม่ซับซ้อนยุ่งยาก และคิดว่าทำได้ทุกข้อความ ซึ่งมีดังนี้

เหตุผล

ของอาสาสมัครคนแรก

ช่วยงานวัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์คลินิก

ทางโลก

๑. เพื่อการไปเป็นอาสาสมัครไทยคนแรก ที่จะไปช่วยงานกุสินาราคลินิก ประเทศอินเดีย
๒. เพื่อหาประสบการณ์ การใช้วิชาชีพให้มีประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์โดยมิได้เลือกเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์
๓. เพื่อฝึกฝนความอดทนต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม ในการไปอยู่ต่างแดน ประเทศอินเดียในส่วนที่ลำบาก ยากจน
๔. เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิต และระบบการสาธารณสุข ของประเทศอินเดีย
๕. เพื่อเป็นการนาร่องให้แก่ ผู้มีจิตอาสา ที่จะไปช่วยงาน วัดไทยในอินเดียต่อไปในภายภาคหน้า
๖. เพื่อเป็นการเจริญสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ โดยการช่วยเหลือ ด้านการรักษาพยาบาล แก่ประชาชนของอินเดียและนักท่องเที่ยว นานาชาติ
๗. เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะพระธรรมทูตไทย สถานทูตไทย และชาวไทยในต่างแดน เป็นการเผยแพร่ วัฒนธรรมไทยแก่ต่างชาติได้รับทราบ

ทางธรรม

- ๑.** เพื่อการเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี จึงควรได้ไปสักการะสังเวชนียสถาน ณ ประเทศอินเดีย เพื่อศึกษาธรรมะ และการสร้างบารมีของตน ณ แดนพุทธภูมิ โดยเดินตามรอยพระพุทธเจ้า
- ๒.** เพื่อการพัฒนาจิตใจตนเอง ในการเจริญเมตตาช่วยเหลือเกื้อกูล ผู้ยากไร้ อย่างไม่รู้พรหมแดน
- ๓.** เพื่อการเป็นไปแห่งการเกิดธรรมสังเวช เมื่อได้มีประสบการณ์ทางจิต จากการพบเห็นและประสบการณ์จริงที่อินเดีย อันจะเกิดประโยชน์ ต่อการปฏิบัติธรรม ต่อไป
- ๔.** เป็นการปฏิบัติธรรม ที่เข้มข้น ในพระพุทธศาสนา ของชาววาสคนหนึ่ง ที่พึงกระทำโดยการปฏิบัติตามข้อวัตรปฏิบัติ ภายในวัดไทยกุสินารา
- ๕.** เพื่อการสั่งสมบุญ บารมี ๓๐ ทิศ ตามแนวทางของพระพุทธเจ้า

จึงบันทึกไว้ ในหน้าหนึ่ง ของรายงานนี้

จงเตรียมตัวเท่าที่จำเป็น

การเตรียมตัว เตรียมใจของคนจะไปอยู่ต่างแดนนั้น นับเป็นการก้าวข้ามที่สำคัญขั้นตอนหนึ่ง เมื่อคนรอบข้าง เริ่มมั่นใจแล้วว่า ผู้เขียนต้องไปแน่ และขั้นตอนต่างๆ ก็ผ่านพ้นมาด้วยดี ก็มีการแนะนำกันมากมาย ทำให้ทั้งหนักใจ และเบาใจ แต่มาคิดว่า เตรียมไป เท่าที่เป็นเรานี้แหละ เอาที่จำเป็นเหมือนอยู่เมืองไทย และให้คิดว่า ไปคนเดียว ใครจะช่วยหอบ ช่วยถือ

ในส่วนของการเตรียมตัวนั้น ลูกชาย คนเดียวของผู้เขียน ช่วยจัดเตรียมให้หลายอย่าง ตั้งแต่ไปเลือกซื้อกระเป๋าเดินทางใบใหญ่ ปลั๊กไฟฟ้า โน้ตบุค และเครื่องใช้ต่างๆ ช่วยคิด ช่วยเตือน พาไปทำพาสปอร์ตที่ห้างเซนทรัลบางนา ซึ่งใช้เวลาเพียง ๓ วันก็รับได้ สะดวกมาก เสียเงิน ๑,๐๐๐ บาท กับบัตรประชาชนหนึ่งใบ ก็ได้พาสปอร์ตที่มีอายุ ๕ ปี ต่อมาได้พาไปทำวีซ่าเข้าเมืองอินเดีย ที่ชอยประสานมิตร ๒๕ ซึ่งเข้าไปในชอยแค่ ๕๐ เมตร ก็จะเจอ ดัก ๑๕ ชั้นซ้ายมือ มีที่จอดรถสะดวกสบาย เสียค่าใช้จ่าย ๒,๒๐๐ บาท ตัองนำพาสปอร์ตไปด้วย เพียงสองวัน ก็ได้รับ วีซ่านักท่องเที่ยว มีอายุได้ ๖ เดือน

มีสิ่งของหลายอย่างที่เตรียมไปแล้วไม่ได้ใช้ เช่น ไดรเป่าผม เพราะที่อินเดียไฟฟ้าจะดับ ไม่แน่นอน จำได้แต่ว่า เข้าตึ้นขึ้นมา ไฟฟ้าก็ดับแล้ว อาน้ำสระผม ก็ไม่เคยได้เป่าสักครั้ง ที่วัดไทยมได้มีการปรับใช้ไฟฟ้าเหมือนบ้านเรา จึงไม่ได้ใช้ ปลั๊กแปลงสัญญาณไฟอีกเช่นกัน ไฟฉายสำคัญมาก เพราะจำได้ว่า ขึ้นถึงห้องที่ไร ไฟฟ้าต้องดับทุกคืน ควรใช้อย่างซาร์ทแบตได้ ซึ่งคุณพ่อสกล วรรณ ได้ส่งพัสดุ ไฟฉาย ซาร์ทแบตมาให้ ต้องขอบพระคุณอย่างสูง เพราะได้ใช้ตลอด

ของใช้ส่วนตัวนั้น ต้องเตรียมให้พร้อม และพอเพียง มิฉะนั้น จะ

หาซื้อไม่สะดวกเท่าไร

แล้วก็มาถึงขั้นตอนการซื้อตั๋วเครื่องบิน แต่แรกติดต่อซื้อที่การบินไทยโดยตรง ปรากฏว่า ราคา หกหมื่นกว่าบาท คุณพลเดช แนะนำให้ไปซื้อกับเอเย่น ได้ในราคา ๒๑,๓๖๐ บาทรวมทุกอย่างเบ็ดเสร็จทั้งค่าภาษี ค่าใช้สนามบิน ฯลฯ และราคานี้ ๒ เทียวไป-กลับ ซึ่งทำให้ประหยัดเงินมิใช่น้อย ไม่เคยทราบมาก่อนว่า การซื้อตั๋วกับเอเย่น จะได้ราคาถูขนาดนี้ และเอเย่นนี้ ก็เป็นครูที่เคยสอนลูกชายมาก่อน บริการแม่ของลูกศิษย์อย่างดี

ผู้เขียนเตรียมชุดที่จะใส่ทำงาน เป็นชุดไทยๆ นุ่งผ้าถุง สีนํ้าตาลอ่อน นวลๆ คิดว่า จะช่วยเผยแพร่ การแต่งกายของคนไทยด้วย เพราะที่อินเดีย นี้ เห็นผู้หญิงแต่งสำหรับ กันทุกคน รักษาวัฒนธรรมดีมาก ผู้เขียนนำผ้าคลุม ไหลไปด้วย ซึ่งมีประโยชน์มาก ทั้งการคลุมศรีษะเวลาเดินกลางแดด ไขปิด จมุกเวลามีฝุ่นละออง ที่อินเดียฝุ่นละอองค่อนข้างเยอะ โดยเฉพาะในที่ ชุมชน

ที่สุดผู้เขียนก็มีกระเป๋าเดินทางหนึ่งใบ กระเป๋าใส่โน้ตบุ๊กหนึ่งใบ และ กระเป๋าผ้าบรรจุผ้าพันคอ และหมวกถัก จากเพื่อนๆ ที่จัดเตรียมให้ผู้เขียน นำไป เป็นของตอบแทน ท่านผู้มีพระคุณทั้งหลาย จำนวนหลายสิบชิ้น เป็น ภาระที่ไม่หนักหนาเท่าไร สำหรับผู้เดินทางคนเดียว พอที่จะลาก จะหิ้ว ไหว ถ้ารู้มาก่อนว่าสภาพที่อินเดียเป็นอย่างไร คาดว่า ของที่จะนำไปนั้น คงน้อยกว่านี้ เพราะมีหลายอย่าง ที่ผู้เขียน แทบไม่จำเป็น นำมาใช้เลย

ผู้เขียนจดยรายการ จัดข้าวของ จนกระทั่งคืนสุดท้าย ก่อนที่เที่ยงวันรุ่งขึ้น คือ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑ จะเป็นเวลาขึ้นเครื่องบิน เพื่อ เดินทางสู่ประเทศอินเดีย เป้าหมายคือลงเครื่องที่เมืองพุทธคยา(GAYA) เวลา ๑๓.๕๐ เวลาท้องถิ่น เวลาที่นั่นจะช้ากว่าประเทศไทย ๑.๓๐ ชั่วโมง

ในส่วนของการเตรียมตัว กับการเดินทางไปครั้งแรก ดูจะ กังวลนิดหน่อย แต่ใช้การตัดสินใจของตัวเองว่า จะขาดจะเหลือ ก็ จะ ยอมรับสภาพตามนี้แหละ อย่าให้มาเป็นปัญหาในการเดินทางอีกต่อไปเลย

สิ่งที่ได้รับ

๑. ได้เรียนรู้ประสบการณ์ ในต่างแดน ที่ไม่คุ้นเคย ทั้งภาษา วัฒนธรรม ความเป็นอยู่
๒. ได้ใช้วิชาชีพ ที่ร่ำเรียนมา เป็นเจ้าหน้าที่สาธารณารณนำมาใช้กับ ผู้คนได้ทั่วโลก
๓. เรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งๆที่มีอุปสรรค ด้านภาษา วัฒนธรรม และความเป็นอยู่
๔. ได้สร้างบุญบารมีทั้ง๑๐ ทศน์ ทั้ง ๓ ระดับ ในการไปเป็นอาสาสมัครที่กุสินารา ประเทศอินเดีย ในครั้งนี้
๕. ได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม กับชาวต่างชาติ การแต่งกาย กิริยามารยาท
๖. ได้ปฏิบัติธรรม ตามหลักพระพุทธศาสนา ในฐานะฆราวาสชาวพุทธ ทุกวัน
๗. ได้ท่องเที่ยว ในแดนพุทธภูมิ สักการะสังเวชนียสถานทั้ง ๔ แห่ง คือที่ประสูติ ตรัสรู้ ปรีชาญาณ และ สถานที่แสดงปฐมเทศนา
๘. ได้ช่วยตรวจรักษาชาอินเดีย ที่เจ็บป่วย ที่มารับการรักษา ที่คลินิก
๙. เชื่อมสัมพันธ์ไมตรี ระหว่างประเทศ ไทย อินเดีย โดยการทำงานร่วมกันกับแพทย์ ทางอินเดีย
๑๐. ได้เรียนรู้ภาษา ฮินดี และภาษาอังกฤษ
๑๑. ได้ฝึกความอดทน ต่อความเป็นอยู่ และสภาพ ดินฟ้า อากาศ
๑๒. ได้ฝึกใจ ให้มีความเพียร และขันติ ในการทำงาน ด้วยความเมตตา จนครบกำหนด ตามที่ตั้งใจไว้
๑๓. ได้ทำหน้าที่ของคนไทยที่ดี โดยการยึดถือปฏิบัติ ตามธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนการดำรงชีวิตอยู่ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๑๔. ได้นำประสบการณ์ การเป็นอาสาสมัคร นำร่องมาเผยแพร่ต่อไป
๑๕. ได้เป็นตัวแทน แห่งความสำเร็จ ในการใช้สื่อ อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์สูงสุด สามารถสร้างการทำงาน แลกเปลี่ยนระดับประเทศได้
๑๖. ฝึกการเป็นผู้ให้ อย่างไม่มีข้อแม้และเงื่อนไข เป็นผู้มิจิตอาสา

ปัญหาอุปสรรค

๑. เรื่องภาษาที่จะใช้สื่อกับคนท้องถิ่น เป็นภาษาฮินดี ซึ่งไม่เคยศึกษามาก่อน
๒. สภาพอากาศ ลมแฉะ ลมร้อน บางครั้งอากาศฝนพวนมาก เข้าหนาว บ่ายร้อนมาก และมีฝุ่นละอองมาก
๓. เป็นการเดินทางไปอย่างเป็นการส่วนตัว เวลาที่อยู่ปฏิบัติงาน จึงน้อยเกินไป เพราะจำกัดด้วยวันลา ทำให้ได้เรียนรู้ยังไม่สมบูรณ์
๔. ต้องใช้ความอดทน ทั้งการเดินทางที่ยาวนาน ในแต่ละสถานที่ที่ไป ร่างกายต้องสมบูรณ์ แข็งแรง
๕. การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ระหว่างบุคลากรทางการแพทย์ ซึ่งยังไม่ชำนาญมากนัก
๖. การปรับตัวเรื่องอาหารการกิน ที่อินเดียกินผักเป็นหลัก ทำให้คนไทยที่ไปยังไม่คุ้นเคย กินอาหารได้น้อย

ข้อเสนอแนะ

- อยากให้มีโครงการส่งอาสาสมัครช่วยงานวัดไทยในต่างแดนเช่นนี้ต่อไป เพราะเป็นการให้ความช่วยเหลือ คณะพระธรรมทูต สถานทูต และคนไทย ในการทำงาน เชื่อมความสัมพันธ์ไมตรี อันดี กับเพื่อนบ้าน
- นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริม ให้คนไทยเป็นผู้มีจิตอาสา ช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลสุขภาพแก่ประชาชน โดยไม่เลือกเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ โดยใช้วิชาชีพ ทางด้านการแพทย์ ที่ได้เรียนมาให้เป็นประโยชน์ ในวงกว้างต่อไป
- ได้เรียนรู้ วิถีชีวิต ของเพื่อนบ้านคือประเทศอินเดีย ได้มีโอกาสเดินทางแสวง บุญ ในการไปศึกษา ลักการะ ณ พุทธภูมิ ตามแนวชาวพุทธ
- อยากให้รัฐบาล รับโครงการนี้ เป็นโครงการระดับชาติ เป็นการเจริญ สัมพันธไมตรี ที่ดี อีกวิธีหนึ่ง
- ถ้าอาสาสมัคร ไปได้อย่างเป็นทางการ จะได้มีค่าใช้จ่าย เบี้ยเลี้ยง ระหว่างอยู่ ปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ(ต่อ)

- ถ้าเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ได้มีโอกาสมาเป็นอาสาสมัคร เช่นนี้ นอกจากจะได้ใช้วิชาชีพช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์แล้ว ยังเป็นการฝึกฝนตนเอง ได้ค้นหาประสบการณ์ แก่ตนเอง ครั้งสำคัญยิ่งในชีวิต
- การเป็นอาสาสมัคร เป็นการสร้างจิตอาสา อันเป็นพลังสำคัญของสังคม ให้มีการเสียสละ สามัคคี และพัฒนาได้รวดเร็วขึ้น
- สำหรับผู้ได้เป็นอาสาสมัคร ก็จะได้สร้างเกียรติประวัติ ให้กับตนเอง และวงศ์ตระกูลต่อไป
- อยากให้ทุกภาคส่วน ทั้งรัฐ เอกชน ให้การสนับสนุน งานอาสาสมัครนี้ให้ต่อเนื่อง
- ควรมีการ ถ่ายทอดประสบการณ์ จากผู้อาสาสมัครคนแรก ต่อผู้ที่ต้องการไปเป็นอาสาสมัครคนต่อไป เพื่อจะได้ทราบข้อมูล และการเตรียม ภายใจให้พร้อม
- อาสาสมัครควรมีพื้นฐาน ในการปฏิบัติตน ในฐานะพุทธศาสนิกชน และศรัทธา ในคำสอนของศาสนาพุทธ